

ELEKTRO MARIBOR

*Interni informacijski list
podjetja Elektro Maribor,
podjetja za distribucijo
električne energije d.d.*

5/07

infotok

Namenjeno:

Energija zame!

**V 2008 vam želimo
srečno in energije
polno leto!**

**Mentorstvo – orodje
za uvajanje in razvoj
zaposlenih**

**Solidarna pomoč
za Železnike**

**Gorazd Lozar
nekoliko drugače**

Vsebina

- 2 Jubilejne nagrade
- 3 Poslavlja se leto sprememb in številnih novosti
- 4 Ljudje so kapital podjetja
- 5 Solidarna pomoč za železnike
- 6 Varčna sijalka v vsako gospodinjstvo
- 7 Tekmovanje za najboljše letno poročilo
- 8 Kdo je kdo v energetiki
- 9 Kariera 07
- 10 Mentorstvo – orodje za uvajanje in razvoj zaposlenih
- 11 Vsakoletno srečanje študentov ICES
- 12 Kaj smo želeli ... in kaj dobili
- 13 Občni zbor sindikata v SE Elektro Gradnje in remont
- 14 Vtisi z demonstracij 17. novembra 2007
- 15 Športno srečanje Borejci 2007
- 15 Uspešen konec in obetaven začetek
- 16 Prvenstvo Elektra Maribor v športnem ribolovu
- 17 Prekmurska gastronomsko – pohodna tura
- 18 Gorazd Lozar nekoliko drugače
- 20 Zdenko Flis odhaja v zasluženi pokoj
- 21 Dobrih 40 let je bilo življenje Jožeta Matjašiča povezano s podjetjem Elektro Maribor
- 22 Oton Hanžič je odšel v pokoj
- 22 Božiček sporoča
- 23 Rojstni dnevi

Jubilejne nagrade

December in januar

Delovna doba	Ime in priimek	OE / SE	Mesec izpolnitve
35	Franc Korada	OE Ptuj	december
35	Milan Mlinarič	OE Ptuj	december
35	Marjan Kampl	SE Gradnje in Remont	januar
35	Jernej Kralj	SE Gradnje in Remont	januar
30	Darinka Renko	Uprava	december
30	Franc Črnec	OE Slovenska Bistrica	december
30	Zdenka Veršič	SE Gradnje Ljutomer	januar
20	Branko Meničanin	SE Gradnje Ljutomer	december
20	Slavko Barbarič	OE Murska Sobota	december
20	Borut Vogrinec	OE Gornja Radgona	december
20	Jožef Vogrinec	OE Ptuj	december
20	Vogrin Jožef	OE Ptuj	december
20	Vogrinec Edi	Murska Sobota	december
20	Bogdan Mešiček	Uprava	december
20	Bojan Debeljak	SE Gradnje in Remont	januar
10	Erih Erjavec ml.	OE Maribor z Okolico	januar
10	Dušan Tetičkovič	Uprava	januar
10	Anton Kolednik	SE Gradnje in Remont	januar
10	Alenka Rajter	Uprava	januar

Čestitamo!

Na naslovnici

Novo leto je pred vrati!

➤ Fotografija:
arhiv Elektra
Maribor

Poslavlja se leto sprememb in številnih novosti

Stanislav Vojsk

Spoštovane sodelavke in sodelavci,

že več let govorimo o spremembah v energetskega sektorja in o tem, da bo vsako leto specifično glede sprememb. Tudi leto, ki se poslavlja, je bilo zaznamovano z velikimi spremembami. Pri tem pa je najpomembnejše, da so zaposleni v podjetju spoznali, da so spremembe stalnica našega dela, da se sprememb ne bojimo – nasprotno, poznamo jih in vemo, kako se prilagoditi novim razmeram.

Posebno sem ponosen, da je popolno odprtje trga za gospodinjstva, ki se je zgodilo 1. julija 2007, v našem podjetju potekalo uspešno. Na ta korak smo se v podjetju temeljito pripravili in vse naše gospodinske odjemalce o odprtju trga obveščali, ponudili pa smo tudi nove storitve in pakete, ki so še dodatno popestrili ponudbo Elektra Maribor.

Razmere na trgu so nas prisilile v dvig cen za gospodinske odjemalce, kar bomo izvedli 1. januarja 2008. Ob tem se soočamo še z dejstvom, da uporabniki velikokrat jemljejo električno energijo kot samoumevno dobrino. To se odraža v vse večji porabi, kar prispeva tudi k dvigu cen električne energije. Prav zato spodbujamo naše odjemalce k učinkoviti rabi električne energije. Izdali smo knjižico z nasveti za bolj varčno rabo električne energije, nasvete o načinih varčevanja z električno energijo pa so odjemalci lahko prebrali tudi na zadnji strani računov in v priloženih dopisih. Tudi pakete oskrbe z električno energijo smo prilagodili varčevanju, saj lahko gospodinski odjemalci izbirajo med paketoma Varčujem! in Varčujem modro!. Ker sledimo željam in potrebam naših odjemalcev, smo zanje pripravili pakete oskrbe po meri, kjer lahko vsak odjemalec najde primeren način oskrbe z električno energijo. Ob tem ne morem mimo akcije Varčna sijalka v vsak dom, ki se bo iztekla 28. decembra. S tem, ko bomo vsem našim gospodinskim odjemalcem razdelili varčne sijalke, bomo še dodatno pod-

krepi vsa prizadevanja za učinkovito rabo električne energije.

Kot vsako leto smo tudi letos v Elektru Maribor veliko pozornosti namenili investicijam v energetske objekte. Pri umeščanju objektov v okolje se še vedno nemalokrat soočamo s težavami, saj ljudje po navadi ne želijo takih objektov v svoji bližini. Kljub temu pa v Elektru Maribor na nekaterih področjih – zaradi velikega porasta porabe električne energije – za pet let prehitavamo investicijske načrte. Z investicijami in rednimi vzdrževalnimi deli skrbimo za nemoteno oskrbo naših odjemalcev in izpolnjujemo obljube o zanesljivem partnerju pri oskrbi z električno energijo.

Pri pregledu dejavnosti in dogodkov letošnjega leta ne morem mimo srečanja zaposlenih Elektra Maribor, ki smo ga organizirali septembra. Vesel sem, da ste se dogodka udeležili v takem številu in da je dogodek minil v prijateljskem ter sproščenem vzdušju in tako okrepil priпадnost podjetju.

In kaj nas čaka leta 2008? Veliko pozornosti bomo morali nameniti komuniciranju z našimi odjemalci, pričakujemo lahko večje dejavnosti domače in tuje konkurence, prav tako pa bomo pozornost še naprej namenjali investicijskim vlaganjem v elektro-energetsko omrežje in kakovosti dobave električne energije. Posebno pazljivo bo treba spremljati tudi dogajanje v enotnem evropskem energetskem prostoru, ki se povezuje v enoten energetski trg.

Največja vrednost podjetja so zaposleni s svojim znanjem in sposobnostmi, s čimer je mogoče realizirati tudi najzahtevnejše naloge. Zahvaljujem se vam za vaš prispevek pri razvoju podjetja. Prepričan sem, da boste s svojim delom tudi prihodnje leto prispevali k nadaljnji rasti in razvoju podjetja. Želim vam veliko zdravja, osebnih in poslovnih uspehov ter veliko zadovoljstva na vašem delovnem mestu.

Stanislav Vojsk, predsednik uprave Elektra Maribor

ELEKTRO MARIBOR

Energija zame!

Ljudje so kapital podjetja

Za uspešno poslovanje je bistvena pozitivna klima, ki zagotavlja večjo motiviranost in učinkovitost

Spremembe okolja, v katerem delujemo, povzročijo, ne glede na to, ali gre za naše individualno okolje ali okolje podjetja, tudi spremembe v nas samih ali v podjetju. Spremembam se ni mogoče izogniti.

V letu 2007 je naše podjetje izgubilo status javnega podjetja, temu pa sledijo spremembe v organizaciji. **Organizacija podjetja postopoma prehaja iz oblike, prilagojene izvajanju nalog javnih gospodarskih služb, v obliko običajne delniške družbe, podvržene vsem zakonitostim trga na eni in pričakovanim lastnikov na drugi strani.**

Enako kot druga podjetja za distribucijo električne energije tudi naše podjetje opravlja storitve za sistemskega operaterja distribucijskega omrežja (SODO) in storitve za kupce na trgu. Na ravni podjetja in sektorja storitev lahko opravljene storitve delimo na storitve za lastno podjetje (lastni račun; posledično za SODO) in storitve za kupce na trgu (tuj račun). Za vse kupce naših storitev, pa naj bodo znotraj ali zunaj podjetja, so temeljnega pomena kakovostno opravljene storitve za konkurenčno ceno.

Pregled poslovanja sektorja storitev nam pokaže, da glavnino prihodkov predstavljajo storitve za lastni račun, in to predvsem iz naslova izvedbe investicij za sektor distribucije. Opravljene storitve za lastni račun izkažejo pozitiven učinek v poslovanju sektorja le na račun obračunanega dejanskega dela delavcev in prevozov po veljavnem ceniku znotraj podjetja. Ker pomeni dejanski iztržek le razliko prihodkov in stroškov dela delavcev, lahko zaključimo, da lahko sektor pozitivno posluje samo, če iztržek pokriva vse druge stroške sektorja. Ob izvedbi storitev za lastni račun poteka obračun znotraj podjetja in gledano z zornega kota lastnikov ne predstavlja dodane vrednosti.

Kot dodano vrednost pa lahko pojmuje mo pozitiven rezultat pri opravljanju storitev za kupce na trgu. Na trgu nudimo izvedbo elektromontažnih del, storitve inženiringa, merilnega laboratorija idr. Delež opravljenih storitev na trgu je v neposredni povezavi s konkurenčnostjo ponudb in tudi od tega, kako smo sposobni tržiti naše proizvode. Uspešnost trženja je precej odvisna od človeškega dejavnika, pri čemer je ob strokovnosti ter izkušnjah pomembna tudi sposobnost vzpostaviti mrežo stikov. Zavedamo se, da ni dovolj znati izvesti storitev, ampak jih je treba znati tudi prodati, čemur moramo nameniti večjo pozornost in ključne osebe ustrezno izobraziti. Pri trženju storitev je treba še posebej poudariti naše prednosti: uveljavljena blagovna znamka, celovite rešitve in kakovostna izvedba (strokovnost kadra, kakovostni materiali).

Kot rečeno: poslovni izid je mogoče izboljšati z večanjem prihodkov ali z zmanjšanjem stroškov poslovanja. Da bi zmanjšali stroške, smo v okviru predvidene reorganizacije podjetja izvedli prerazporeditev zaposlenih, optimizirali skladiščno poslovanje (glavno skladišče Elektro Maribor) in združili oziroma vzpostavili enotno projektivo na upravi podjetja. Prerazporeditev zaposlenih znotraj sektorjev in med njimi, ki ji je cilj povečati število produktivnih delavcev in zmanjšati režijskih, poteka stalno. Kljub navedenim ukrepom pa lahko ugotovimo, da število izvajalcev v dejavnosti elektromontažne storitve zaradi starostne strukture in zdravstvenih omejitev ne omogoča več izvajanja celotnega obsega storitev za lastni in tuji račun. Zato smo angažirali za pomoč pri elektromontažnih delih zunanje izvajalce, kar pa lahko ima ob sicer pozitivnih učinkih za podjetje (manjši stroški investicije) tudi negativne. Pri tem gre zlasti za kakovost izvedbe, ne smemo pa tudi pozabiti, da to pomeni usposabljanje konkurence.

Razen zmanjševanja stroškov dela v sektorju potekajo tudi procesi za optimiranje drugih stroškov (poraba energentov, stroški vzdrževanja in izobraževanja), na katere lahko vplivamo. V prihodnje bomo v skladu z zahtevami delovnih mest name-

Božidar Govedič, direktor sektorja storitev

nili posebno pozornost ciljnemu izobraževanju zaposlenih; poudarek bo na specifičnih znanjih.

Dogajanje v okolju določa obseg trga storitev. Predvideno zmanjšanje konjunktura v gradbeništvu (vpliv na obseg elektromontažnih del, inženiringa) in sprememba zakonodaje (upadanje dejavnosti merilnega laboratorija) sta ena izmed razlogov za iskanje novih dejavnosti v okviru podjetja oziroma sektorja storitev. V okviru nujenja celovitih rešitev našim kupcem smo prepoznali, da je priložnost uvedba nove dejavnosti – fotovoltaike; celoviti inženiring gradnje malih sončnih elektrarn individualnim kupcem in poslovnim subjektom. Začetek ponujanja fotovoltaičnih sistemov je predviden v začetku prihodnjega leta.

Večjo pozornost bomo namenili tudi nagrajevanju zaposlenih. Še posebej bomo nagradili tiste, ki ob doseganju lastnih ciljev pozitivno vplivajo na sodelavce in so trdni pripadniki podjetja.

Ob koncu bi dodal, da je po mojem prepričanju **pogoj za uspešno poslovanje sektorja storitev pozitivna klima med zaposlenimi, ki zagotavlja večjo motiviranost in učinkovitost zaposlenih.** Zavedati se moramo, da so ljudje največji kapital podjetja.

» Besedilo: **Irena Ahej** » Fotografija: **Marjan Orešič**

Solidarna pomoč za Železnike

Sodelavci družbe Elektro Maribor so se odzvali in pomagali prizadetim v neurju

Zbiranje pomoči prizadetim v septembrskem neurju je končano. Zaključili smo glavnino naših skupnih dejavnosti, ki sta jih izvedla svet delavcev in sindikat družbe Elektro Maribor.

Delavci vseh OE so zbrali 5.335,00 evrov solidarnostne pomoči. Zbrana sredstva bodo predana družinam Frelih (stanujoča Na plavžu 15) in Malovčič (Trnje 10), obe sta iz Železnikov. Družini sta bili izbrani po dogovoru komisije za razdelitev solidarnostne pomoči, ki so jo sestavljali predstavniki sveta delavcev in sindikata. Pri izboru družin sta sodelovala tudi svet delavcev in uprava družbe Domel iz Železnikov.

Razmere, ki smo jih poznali s terena in se je o njih komisija sama prepričala tudi v Železnikih, so nam bile vodilo pri izboru družin, ki smo jima namenili zbrana sredstva. Ugotovitev, da sta resnično potrebni pomoči, sta nas pripeljali do enotne odločitve, da zbrani znesek razdelimo na polovico in tako vsaj malo ublažimo posledice, ki sta jih družini utrpeli v septembrskih dneh.

Veseli smo tako velikega in plemenitega odziva sodelavcev, ki se zavedajo, da so trenutki, v katerih nihče ne želi ostati sam, zelo težki in da sta takrat najbolj pomembni nesebična medčloveška pomoč in solidarnost.

Zato se v imenu sveta delavcev in sindikata Elektro Maribor ter družin Frelih in Malovčič za izkazano pomoč v trenutku, ko sta pomoč najbolj potrebovali, zahvaljujemo vsem, ki ste pomagali. Zato lahko ob koncu dodamo samo »USPELO NAM JE!« in upamo, da do podobnih katastrof v prihodnje ne bo več prihajalo!

Pred objektom skupaj z družino Malovčič

Pri predaji: predsednik sveta delavcev tovarne Domel, gospa Frelih, gospod Malovčič, Miro Pečovnik, Irena Ahej in Marjan Orešič

» Besedilo: **Stanislav Toplak**

Varčna sijalka v vsako gospodinjstvo

Elektro Maribor akcijo Varčna sijalka v vsak dom nadgradil z nagradnim žrebanjem

Poraba električne energije v svetu nezadržno narašča. Z enakim trendom se sooča tudi Evropska unija kljub številnim prizadevanjem, da bi v državah članicah omejili porabo in izboljšali učinkovitost električnih naprav. Evropska komisija v svojem poročilu ugotavlja, da je poraba elektrike v gospodinjstvih večja za 10,8 odstotka, v industriji za 9,5, v storitvenem sektorju pa kar za 15,8 odstotka (podatki Joint Research Centre se nanašajo na obdobje 1999 – 2004). Tudi v Sloveniji raste poraba električne energije in ob dejstvu, da bo energetska odvisnost naše države v letu 2007 znašala 52,7 odstotka (Energetska bilanca Republike Slovenije 2007), si elektroenergetska podjetja po svojih najboljših močeh prizadevamo, da bi svoje odjemalce čim bolj ozaveštili o pomenu učinkovite rabe energije.

Naša prizadevanja, prizadevanja Elektra Maribor, smo v Infotoku že predstavili. Med drugim smo vam predstavili knjižico z nasveti, kako varčevati z električno energijo, ki je od spomladi dosegljiva v informacijskih pisarnah na območnih enotah ter na spletni strani **www.elektro-maribor.si** v rubriki Varčevanje. Vse odjemalce pa smo z osnovnimi informacijami o učinkoviti rabi energije obveščali tudi s prilogami k računom za električno energijo.

Trajna usmeritev k ozaveščanju odjemalcev o racionalni rabi energije nas je spodbudila, da smo se pridružili pobudi Holdinga Slovenske elektrarne (HSE) in dejavno začeli izvajati akcijo Varčna sijalka v vsak dom. Ta akcija je namenjena prizadevanjem za manjšo porabo električne energije na nacionalni ravni in za Elektro Maribor predstavlja nov korak pri ozaveščanju odjemalcev o učinkoviti rabi energije.

Pridite po svojo varčno sijalko in zadenite nagrado!

Elektro Maribor in Holding Slovenske elektrarne vam podarjata varčno sijalko!

Vsa gospodinjstva, ki ste ali še boste prevzela svojo brezplačno varčno sijalko, boste sodelovala v **nagradnem žrebanju*** vrhunskih, energetske varčnih izdelkov.

1. NAGRADA

LCD televizor

+20

športnih torb Elektra Maribor

2. NAGRADA

Pralno-sušilni stroj

3. NAGRADA

Hladilno-zamrzovalna skrinja

Namestite svojo brezplačno varčno sijalko in varčujte z električno energijo!

Še lažje do varčne sijalke

Sijalko lahko dvignete s kuponom ali zadnjim računom (položnico) za električno energijo. Da boste lažje prevzeli vašo sijalko, **smo za vas podaljšali delovni čas ob sredah do 17. ure**, prevzemna mesta pa bodo odprta tudi **dve soboti, 1. in 8. decembra, med 8. in 12. uro.**

ELEKTRO MARIBOR

Energija zame!

Varčno sijalko lahko prevzamete: Uprava, Vetrinjska ulica 2, 2000 Maribor • OE Maribor • OE okolico, Vodovodna ulica 2, 2000 Maribor • Nadzorništvo Lenart, Prežihova ulica 1, 2230 Lenart v Slovenskih Goricah • OE Slovenska Bistrica, Kolodvorska ulica 21/a, 2310 Slovenska Bistrica • Nadzorništvo Slovenske Konjice, Prekrat 28, 3210 Slovenske Konjice • OE Ptuj, Ormoška cesta 26a, 2250 Ptuj • Nadzorništvo Ormož, Ljutomerska cesta 38 B, 2270 Ormož • OE Gornja Radgona, Lačkova ulica 4, 9250 Gornja Radgona • Nadzorništvo Ljutomer, Štani trg 6, 9240 Ljutomer • OE Murska Sobota, Lendavska ulica 31/a, 9000 Murska Sobota • Nadzorništvo Lendava, Kolodvorska ulica 5/a, 9220 Lendava.

*V nagradnem žrebanju bodo sodelovala vsa gospodinjstva, ki jim električno energijo dobavlja Elektro Maribor in so prevzela svojo varčno sijalko. Več o nagradnem žrebanju na www.elektro-maribor.si

V okviru akcije bomo našim gospodinjstvom odjemalcem brezplačno razdelili več kot 180.000 varčnih sijalk. Uporaba ene take varčne sijalke v vsakem gospodinjstvu, ki jih oskrbujemo z električno energijo, bi lahko pomenila prihranek več kot 21.000 MWh električne energije

letno, če bodo sijalke na tistih mestih, kjer bodo vključene vsaj štiri ure dnevno. Vsem odjemalcem zato svetujemo, da varčne sijalke uporabijo na mestih, kjer bo učinek največji, torej tam, kjer žarnice gorijo najdlje. Pomembno pa je tudi, da

vs a gospodinjstva prejete sijalke začnejo čim prej uporabljati.

Morda bi ob tem kdo zamahnil z roko in dejal, da so prihranki v primerjavi z zabeleženo letno rastjo porabe premajhni, pa vendar gre pri namestitvi varčne sijalke za najcenejšo investicijo v prihranek. Toliko bolj, če varčno sijalko prejmeš brezplačno. V Elektru Maribor si želimo, da bi, čeprav z majhnimi koraki, postopoma spremenili miselnost in navade ljudi. Prizadevamo si, da bi se vsi naši odjemalci zavedli pomena vsakega, še tako majhnega prihranka električne energije.

Gospodinjstva, ki jih z električno energijo oskrbuje Elektro Maribor, lahko svojo brezplačno sijalko prevzamejo na enem od 11 prevzemnih mest, ki so razporejena po našem celotnem oskrbovalnem območju. Dvig brezplačne varčne sijalke je mogoč s kuponom, ki so ga gospodinjstva prejela na hrbtni strani računa za električno energijo za september 2007. Ker pa so nas nekateri odjemalci opozorili, da ta del računa običajno zavržejo in da torej

kupona nimajo več, omogočamo prevzem sijalke tudi z zadnjim računom oz. položnico za električno energijo.

S prevzemom brezplačne varčne sijalke blagovne znamke Osram, ki spada v višji kakovostni in cenovni razred, gospodinjstva ne bodo privarčevala le pri izdatku za nakup sijalke, temveč tudi pri izdatku za porabljeno električno energijo. **Ob tem pa smo se odločili, da bomo gospodinjstva, ki bodo prevzela svojo varčno sijalko in s tem prispevala k varčevanju z električno energijo, še dodatno nagradili.** Po zaključku akcije razdeljevanja varčnih sijalk bomo namreč med vsemi gospodinjstvi, ki so že ali še bodo do konca leta prevzela svojo sijalko, januarja 2008 izžrebali tri, ki bodo prejela vrhunske, energetske varčne izdelke. Izžrebali pa bomo tudi 20 športnih torb Elektra Maribor. Z energetske varčnim LCD-televizorjem, pralno-sušilnim strojem in hladilno-zamrzovalno skrinjo bodo tri gospodinjstva naredila še korak naprej pri učinkoviti rabi energije in s tem pri znižanju izdatkov za energijo.

Da bi gospodinjstva lažje prevzela svojo brezplačno varčno sijalko, smo tudi podaljšali delovni čas prevzemnih mest. Ob sredah (od 21. novembra naprej) je mogoče varčno sijalko s kuponom ali zadnjim računom za električno energijo dvigniti do 17. ure, prevzemna mesta pa so odprta tudi tri sobote v novembru in decembru.

Želimo si, da bi svojo varčno sijalko prevzelo čim več gospodinjstev, ki jim električno energijo dobavlja Elektro Maribor. Tako bomo skupaj prispevali k racionalnejši rabi električne energije in ne nazadnje tudi k varovanju okolja.

Ob tej akciji pa ne morem mimo dejstva, da ne bi pohvalil prizadevanj vseh naših delavcev, ki so kakor koli vključeni v razdeljevanje sijalk. Očitno je, da te naloge niso prevzeli le kot ene od svojih rednih delovnih obveznosti, temveč s pristopom, ki pove, da se zavedajo, da je izvedba te in podobnih akcij naša skupna naložba za prihodnost za našo večjo energetsko pa tudi ekonomsko učinkovitost.

» Besedilo: **Karin Zagomilšek**

Tekmovanje za najboljše letno poročilo

Letno poročilo Elektra Maribor na 13. mestu

Častnik Finance prireja tekmovanje za najboljše letno poročilo že osmo leto zaporedoma. Tekmovanja se tudi letos udeležuje Elektro Maribor z namenom izboljšati svoje letno poročilo glede na aktualne smernice. Te oblikujejo strokovnjaki, ki se z letnimi poročili ukvarjajo in jih ocenjujejo, pripomorejo pa tudi najboljše prakse oziroma najboljša

letna poročila. Letos se je letno poročilo Elektra Maribor po skupnem seštevku točk uvrstilo na 13. mesto. Zmagala je družba Krka, d. d., na drugem mestu je Petrol, d. d., na tretjem pa Telekom Slovenije, d. d.

Priporočila, ki naj bi jim sledili, da bo naše letno poročilo še boljše, ni mogoče na kratko povzeti. Nekaj nas-

vetov pa gre predvsem v smeri, da bo treba povezati strategijo, poslovne cilje, tveganja in kazalnike poslovanja. Vedno bolj pomembna postaja družbena odgovornost, poudarek pa je treba nameniti tudi denarnim tokovom, kazalnikom, davčnemu položaju in pokojninskim načrtom.

Kdo je kdo v energetiki

Podjetja, ustanove in ljudje v energetiki

V tokratni številki predstavljamo še dve pomembni podjetji na področju elektroenergetike, kjer deluje tudi Elektro Maribor.

Nekaj več boste lahko izvedeli o Elektru Celje in Elektru Gorenjska. Predstavljamo pa tudi ključno osebo, ki prihaja iz enega od omenjenih podjetij: mag. Jožeta Knavs.

INSTITUCIJE

Elektro Celje, d.d.

Elektro Celje, d. d., z električno energijo oskrbuje tri osrednje slovenske regije, in sicer Savinjsko, Koroško in Spodnje Posavsko, oziroma 40 občin v celoti in dve delno. Velikost preskrbovalnega območja je 4345 kvadratnih kilometrov, na distribucijsko omrežje pa je priključenih približno 160.000 odjemalcev.

Elektro Celje nosi rojstno letnico 1913. To je leto, ko je bila ustanovljena Mestna elektrarna Celje. Podjetje se kljub imenu, ki ga ima, ni ukvarjalo s proizvodnjo električne energije, temveč jo je kot prvo tovrstno podjetje v Sloveniji zgolj kupovalo in prodajalo odjemalcem v mestu.

V svoji več kot 90-letni zgodovini se je podjetje večkrat pravnoorganizacijsko preoblikovalo, leta 1998 v delniško družbo.

Je sodobno, dinamično podjetje, ki svoje delovne in poslovne uspehe gradi na skrbno negovani tradiciji ter zanesljivosti in kakovosti storitev, ukrojenih po meri odjemalcev. Družbo od 28. februarja 2006 vodi oseba z več kot 25-letnim

stažem v omenjenem podjetju, mag. Viktor Tajnšek.

**elektro
gorenjska**

Z ENERGIJO

Elektro Gorenjska, d. d., je eno od petih distribucijskih podjetij v Sloveniji in zagotavlja električno energijo več kot 80.000 odjemalcem na območju 2091 kvadratnih kilometrov v severozahodnem delu Slovenije. V lasti ima hčerinsko podjetje Gorenjske elektrarne, d. o. o., ki proizvaja električno energijo iz obnovljivih virov v sodobnih malih hidroelektrarnah in v dveh fotonapetostnih elektrarnah.

Družba v svoji viziji teži k zanesljivi, stroškovno učinkoviti in kakovostni oskrbi odjemalcev z električno energijo na svojem preskrbovalnem območju ter k povečevanju prihodka s pospešenim razvojem in trženjem svojih storitev, ki končnemu uporabniku ponujajo dodano vrednost.

Družba namenja posebno pozornost trajnostnemu razvoju zaposlenih in končnih odjemalcev ter aktivnemu vključevanju v družbeno skupnost. Na podlagi pridobljenih standardov kakovosti (ISO 9001, ISO 14001, v letu 2007 pridobiva mednarodni standard OHSAS 18001) letno preverja svojo učinkovitost, zaposleni se trudijo stalno nadgrajevati obstoječe procese. Tako so za leto 2007 prejeli bronasto diplomu za sodelovanje v procesih ocenjevanja PRSPO za leto 2007.

Družba si postavlja ambiciozne načrte, ki jih uspešno realizira. Tako je v letu 2006 odprla sodoben center vodenja, zaključila prehod na 20-kilovoltni napetostni nivo v Kranju, konec novembra letošnjega leta pa bo končana izgradnja največje fotonapetostne elektrarne na Gorenjskem. Od 1. septembra naprej podjetje Elektro Gorenjska svojim gospodinjstvom

odjemalcem ponuja tudi novo električno energijo – reenergijo, ki je pridobljena izključno iz 100-odstotno obnovljivih virov in predstavlja novo, dodatno storitev, ki bo končnemu odjemalcu prinesla koristi.

Vsako leto sodeluje pri prestižnem tekmovanju za Najboljše letno poročilo. Letos je bilo poročilo Elektra Gorenjska med gorenjskimi podjetji najboljše poročilo v kategoriji tveganj, uvrščeno je bilo na četrto mesto, v skupni uvrstitvi pa je zasedlo zavidljivo 10. mesto.

LJUDJE

Mag. Jože Knavs,
predsednik uprave Elektra Gorenjska

mag. Jože Knavs

Jože Knavs se je takoj po končanem študiju energetike oktobra 1989 zaposlil v podjetju Elektro Ljubljana kot energetik v dispečerski službi, nadaljeval pa je kot vodja službe. Leta 2001 je postal izvršni direktor organizacijske enote obratovanja upravljanje distribucijskega omrežja in dejavno sodeloval pri razvoju elektroenergetske dejavnosti v slovenskem prostoru.

Od leta 2003 opravlja funkcijo predsednika uprave v podjetju Elektra Gorenjska, kjer z vso skrbnostjo skupaj s sodelavci sledi viziji in poslanstvu podjetja.

» Besedilo: **Miroslav Prešern**

Kariera 07

Elektro Maribor je aktivno sodeloval na sejmu Kariera 07

21. in 22. 11. 2007 je v Ljubljani potekal karierni sejem Kariera 07, ki smo se ga, kar je že tradicija, udeležili tudi letos. Na njem smo navezali kar nekaj novih stikov, ki nam bodo koristili pri uresničevanju strategije na področju človeških virov.

Na letošnji prireditvi smo sodelovali tudi aktivno, in sicer smo predstavili podjetje in dejavnosti »Kako do električarjev«. Ugotovili smo, da dosedanje strategije, načrti in cilji niso dovolj, da bi dobili dovolj tega deficitarnega kadra ter da bomo morali na tem področju uvesti inovativne postopke in orodja, da bi bili bolj učinkoviti tudi na tem področju.

Predstavitev je pozitivno odmevala predvsem v strokovni javnosti, širše zanimanje pa je bilo nekoliko bolj skromno.

Pogled na sejem Kariera 07 od zgoraj

Miroslav Prešern o tem, kako do električarjev

Zame, ker varčujem!

KOFET & WERK
 Elektro Maribor, d.d., Vetrinjska ulica 2, 2000 Maribor www.elektro-maribor.si

VARČUJEM!
Paket oskrbe z električno energijo
 za vse, ki želite prihraniti pri družinskem proračunu.

VARČUJEM MODRO!
Paket oskrbe z električno energijo
 za vse, ki želite prihraniti in hkrati skrbite za okolje z uporabo energije iz obnovljivih virov.

ELEKTRO MARIBOR
 Energija zame!

Mentorstvo – orodje za uvajanje in razvoj zaposlenih

Mentorstvo je pomembno orodje za razvoj potencialov zaposlenih in uvajanje novo zaposlenih

Usmeritve na področju upravljanja z zaposlenimi kažejo, da bo mentorstvo kot oblika »prenosa kompetenc« zelo pomembno, saj je povezano z različnimi procesi v podjetju. V večini podjetij ga že poznamo v obliki mentorstva pripravnikom. **Vse bolj se uporablja tudi kot orodje za razvoj ključnega kadra, vodilnega kadra in drugih zaposlenih, pri katerih želimo razvijati potenciale. Uporabljamo ga tudi pri uvajanju na novo zaposlenih,** ki z delovnim okoljem še nimajo veliko izkušenj.

Mentor ima v procesu mentorstva izjemno pomembno vlogo, saj v podjetju zaposlenemu pomaga pri usvajanju potrebnih znanj, veščin in različnih informacij, ki jih le-ta potrebuje za uspešno delo. Zaposlenemu svetuje in ga podpira pri razvoju kariere, osebnostne rasti in odkrivanju svojih talentov. Je razmišljujoč praktik, ki teorijo podpira s svojimi izkušnjami in jo poskuša zaposlenemu čim bolj približati ter mu s svojim zgledom prenesti vrednote podjetja.

Mentor spodbuja zaposlenega v procese vseživljenjskega učenja ter prenosa znanja in skrbi za učinkovito timsko delo, h kritičnemu mišljenju o problemih, iskanju rešitev in konstruktivnem dialogu.

Idealen mentor je več kot učitelj, kar pomeni, da podpira in spodbuja mentoriranca, da bo sprejel izzive in premagal težave, da ima zanj vedno odprta vrata, da je dober svetovalec, motivator, vodja

Mentorstvo: »Pomoč ene osebe drugi, ki pripomore k napredovanju v znanju, izboljšanju kakovosti dela in spremembi mišljenja« (Clutterbuck, 1999).

in usmerjevalec, zaupnik ter zgled oziroma vzor. Delo mentorja opravlja z veseljem, je potrpežljiv in v delovnem okolju spoštovan.

V procesu mentorstva se mentorirancu omogoči, da si vzpostavi mrežo stikov (s kom navezati stik ob težavah), odpirajo se nove perspektive, preprečujejo se medgeneracijski konflikti, omogočijo se priložnosti in izzivi, ki sicer ne bi bili dosegljivi.

Za uspešno mentorstvo so zelo pomembni zaupanje in vzpostavitev varnega prostora, uravnoteženost in usklajenost pričakovanj. Uspešnost mentorskega procesa je seveda odvisna od vseh udeležencev v procesu.

Pozitivni vplivi mentorstva so:

- merljiv in nadzorovan prenos znanja med zaposlenimi,
- ohranjanje in povečevanje intelektualnega kapitala podjetja,
- vzdrževanje motivacije za delo (tako pri mentorju kot pri mentorirancu),
- izboljševanje komunikacije in razumevanja v podjetju,
- omogočanje učinkovitejšega nasledstvenega načrtovanja,
- stroškovna učinkovit, še posebno, če ga primerjamo z eksternimi izobraževanji,
- pomemben vpliv na izboljšanje rezultatov pri iskanju in selekciji kadrov,
- zviševanje produktivnosti.

In spomnimo še na največje ovire pri mentorstvu! To so:

- pomanjkanje časa,
- odsotnost finančnih spodbud,
- zgolj formalizem,
- premalo osebnega stika.

Menim, da so prav te ovire pogosto razlog za neuspešno mentorstvo v mnogih podjetjih in zato za nezadovoljstvo v tem procesu na obeh straneh.

Torej naj bo ta članek mentorjem in mentorirancem v našem podjetju opozorilo oziroma nasvet, kako doseči uspešen

Darja Lapov

proces mentorstva in zagotoviti učinkovit rezultat obeh sodelujočih ob zavesti, da je **razvoj sistema učinkovitega mentorstva za podjetje življenjsko pomemben, saj mu na dolgi rok pomaga k večji konkurenčnosti in delovni učinkovitosti zaposlenih, prispeva k zadovoljstvu posameznika in celotnega kolektiva.**

Za spodbudo in večjo učinkovitost procesa mentorstva bomo v kadrovske službi pripravili zloženko »Mentorstvo« in jo ponudili zaposlenim, ki so ali bodo morali v prihodnje v vlogi mentorja ali mentoriranca.

» Besedilo: **Marjan Orešič** » Fotografije: **Kosič Gorazd, Bračič Anton**

Vsakoletno srečanje študentov ICES

Generacija 1998-2000

Kot vsako leto je tudi letošnje srečanje študentov ICES, generacije 1998 - 2000, potekalo v organizaciji tistih kolegov, ki so jih na prejšnjem srečanju zadolžili za izvedbo.

Ker delovne in prijateljske vezi med nekdanjimi študenti ne popuščajo, se je tokratnega srečanja udeležila skoraj polovica vseh študentov generacije mariborskega oddelka.

Organizacijo srečanja so imeli tokrat v rokah študenti iz Laškega oziroma študenti Slovenskih železnic.

Da druženje ne bi bilo zaznamovano samo s kozarčkom in skupnim kosilom, so kolegi poskrbeli tudi za strokovno plat našega srečanja.

Celodnevno srečanje se je začelo z organiziranim ogledom naše največje pivovarne v Laškem, kjer so se gostje največ časa zadržali ob proizvodnji piva in drugih izdelkov pivovarne. Celoten postopek, od začetka proizvodnje in vse do degustacije končnih proizvodov, nam je nazorno prikazal in razložil tehnolog pivovarne.

Ker smo študentje iz ICES-a le »fantje iz stroke«, smo imeli organiziran še vodeni ogled HE Vrhovo. Ob tem ko smo v prejšnjih letih že obiskali energetske objekte na dravski verigi, smo se tokrat srečali še z objektom iz verige Savskih elektrarn in tako dobili primerjavo o podobnostih in različnostih sistemov. Elektrarna Vrhovo je opremljena s tremi sinhronskimi gene-

ratorji nazivne moči 14,3 MVA napetosti 6,3 kV, ki so prek transformatorja 45 MVA priključeni v 110-kV omrežje z vzankanjem. Po dograditvi spodnjiesavske verige bo elektrarna daljinsko vodena iz centra vodenja. Do takrat deluje sistem vodenja na ravni lokalnih avtomatov s stalno posadko.

Ob koncu strokovnih ogledov smo se okrepčali na skupnem kosilu v Rimskih Toplicah in ob prijetnem pogovoru obujali spomine ter izmenjali izkušnje.

Na koncu je vedno treba določiti nekoga, ki bo srečanje organiziral naslednje leto. Tokrat smo se, čeprav niso bili prisotni, odločili, da nam bodo naslednje leto gostoljubnost izkazali kolegi iz Gornje Radgone.

Skupinska slika s srečanja

Kaj smo želeli ... in kaj dobili

Spoštovane kolegice in kolegi!

Nekako komaj čakam, da lahko za naše glasilo napišem prispevek, za katerega mislim, da lahko povzame občutke zaposlenih pa tudi tistih, ki so se že upokojili. Precej priložnosti izkoristim med srečanji z našimi delavci in upokojenci, kjer rečemo katero in debatiramo o bližnji preteklosti, sedanjosti in predvsem o prihodnosti. Naj bo ta prispevek nadaljevanje razmišljanja iz prejšnje številke in naj mi bo dovoljeno zapisati, kar prihaja iz ust zaposlenih in vseh tistih, ki jih mučijo težave, a se kljub vsemu ne morejo otresti občutka nemoči, češ, tako ali tako se ne da nič narediti.

Pred časom sem se zalotil v razmišljanju, da z nami Slovenci resnično nekaj ni čisto v redu. Kot mnogi drugi sem tudi sam dete, rojeno v dobi socializma (za katerega mnogi danes govorijo, da je bilo to obdobje komunističnega totalitarnega režima?!). Preživel sem odcepitev Slovenije od stare »Juge«, samostojnost doživljal kot preporod in upal v demokratizacijo in široko odprtost nove države do državljanov in državljanek.

Odločali smo se za samostojnost in neodvisnost in vedno bolj je gorela v nas želja po svoji oblasti, po svojih politikah in gospodarstvenikih, ki bodo to mlado deželo peljali v nove, boljše, evropske čase. Začetki so bili postavljeni na trdne temelje, ki so obetali še skoraj do nedavnega leta 2004, da je pot resnično uresničljiva in da ni sile, ki lahko to zaustavi. A glej ga zlomka, Slovenci ugotavljamo, da sploh ne potrebujemo zunanjega sovražnika, ker – čeprav nas je samo približno dva milijona – nas je kar dovolj, da si sami »zaštrikamo« težave in si jih tudi tam, kjer jih ni, izmislimo, da lahko potem mahamo kar po dolgem in počez.

Medtem ko se najodgovornejši funkcionarji ukvarjajo s prekopavanjem in štetjem grobišč, ko so v preteklih letih mnoge tovarne šle v stečaj ali likvidacijo, ko je na tisoče delavcev osebno spoznavalo zaposlene uradnike na zavodih za zaposlovanje, ko so se uvajali novi in novi davki ter prispevki, ko so bile postavljene nove, »državljanom prijazne« dohodninske lest-

vice, ko je bilo ustvarjenih toliko novih delovnih mest, da bi se lahko na novo zaposleni v dveh avtobusih peljali na delo, ko se državni proračun, ki je vreča brez dna, kar »polni«, pa se nikdar ne napolni, ko so se še do nedavnega bile bitke, ali bodo delavci ostali brez dodatka za prehrano, brez prevoznih stroškov, z najnižjimi možnimi regresi za letni dopust, ko se zelo pogosto omenjajo evropske direktive kot podlaga za prestrukturiranje gospodarstva, predvsem na energetskem področju, ko se umik politike iz gospodarstva izvaja tako, da imenujejo direktorje na odgovorne položaje po strankarski pripadnosti, se v isti sapi razlaga, da bi delavci le morali biti malo bolj tolerantni in zategniti pas ter počakati v socialnem miru boljše čase.

Ne bi se spuščal v podrobnosti, ampak vseeno ne morem mimo izjave, da je visoka inflacija (5,1-odstotna) odraz visoke gospodarske rasti. Prosim vas lepo! Ali lahko obstaja še kakšna bolj luščna izpeljanka, ki bi lahko utemeljila inflacijo?

Morda je na mestu ta, da bi za uspešno zmanjšanje proračunske luknje pripomogli še davki na vdihnjeni in izdihani zrak, ki bi se merili po teži človeka in kapaciteti njegovih pljuč. Bi pač delodajalci morali v skladu z navodili lastnika zaposlene poslati na spirometrijo in slikanje pljuč, rezultate in meritve pa poslati davčni upravi, poleg tega pa po hitrem postopku (s preglasovanjem v parlamentu!) sprejeti dopolnilo k Zakonu o varovanju podatkov, da ta predpis za te zdravstvene izvide ne velja.

Veste, človek dobi občutek, da so poslanci, ki smo jih ali ste jih izvolili, postali z našimi ali vašimi željami neke vrste mandatno-rekreativni zastopniki ljudstva, ki jim ne gre več za širok konsenz v skupno dobro državljanov, pač pa za trenutne zasluge in slepo služenje opcijam na oblasti.

Nekoč so bile tako imenovane komisije za ugotavljanje izvora premoženja, danes pa jih več ni (kot še marsičesa drugega!), predstavnike novodobnega kapitalizma in menedžmenta z željami po svežem kapitalu in dokapitalizacijami, predvsem za menedžerske odkupe podjetij, pa nihče ne vpraša, od kod 500.000 ali milijon evrov, glavno je, da je denar tu, pa četudi opran.

Sveži kapital nekontroliranega porekla (kot vino veseli Martin) pa ne vliva optimizma, kako delavcu, ki ustvarja kapital s svojim delom in družinskim odrekam, zagotoviti varno delovno obdobje in pravično plačilo za opravljeno delo. Težnja po zmanjševanju stroškov dela na eni strani in ustvarjanju dobičkov na drugi strani pa kaže ne nerazumno delitev ustvarjenega.

Posegi lastnika v energetsko politiko in reorganizacije, ki so za nami ter tiste, ki se še predvidevajo, ne morejo biti in ne bodo dopustni brez sodelovanja sindikata delavcev energetike. To velja predvsem za primere, ko gre za prenos lastništva distribucijskih družb na SODO.

Ali je res treba lastnika – kljub sindikalni tolerantnosti in pripravljenosti na dialog in dogovore – opozoriti na kritične razmere na demonstracijah?

Tolerantnost ni beseda, ki je raztegljiva kot elastika; tolerantnost ima tudi svojo kritično točko, ki pa je po mojem mnenju v tem trenutku dosežena. V veliki večini podjetij različnih dejavnosti delavci danes nimajo zagotovljene socialne varnosti, njihov osebni standard ni primerljiv z evropskim povprečjem. In zdi se mi, da se je isto, kar doživljamo danes, nekoč v zgodovini že dogajalo. Mislim na podaljševanje delovnega časa, odrekanje mnogim osnovnim družinskim potrebam, da bi delavci sploh preživel, nezadovoljstvo na delovnih mestih, neurejena plačna politika itn. Iz takih in podobnih razlogov so se dogajale tudi revolucije.

Pa vendar danes še ne gre za revolucijo, gre za demokratično in legitimno zahtevo po dogovoru in pravičnejši razdelitvi dobičkov tistim, ki so jih ustvarili. Vsem je jasno, da z zniževanjem plač ne bo potrebnih davkov in prispevkov za socialno zavarovanje, za naše pokojnine, za povečanje pokojnin in dostojno preživetje pozne jeseni številnih upokojencev, da mladi, študenti ob visokih vpisninah (te so v načrtu) in neugodni stanovanjski politiki ne vidijo perspektive, da bi se lahko zaposlili, kaj šele da bi si ustvarili največjo človeško vrednoto – družino.

Lastniki pa še vedno igrajo na tisto: »Kruha in iger!« Ja, ampak kakšnega kruha in kakšnih iger? Delavci nismo več

za take igre, kjer sta znana dirigent in orkester, povrhu vsega pa igrajo vedno isto melodijo. Ko se predlaga drugačen repertoar in zahteva boljša uigranost orkestra, pa ta samovoljno sklene, da najbolje, če odigra samo to melodijo. Seveda, ker je edina, ki jo obvlada.

Zato smo v SDE – Sindikatu delavcev dejavnosti energetike – trdno prepričani, da smo tako združeni in enotni dovolj velik argument vsaki vladi in dovolj dostojen partner pri dogovorih o zaščiti delavskih pravic.

Ne glede na barve in zastave, ne glede na dobronamerne poteze in obljube bomo v SDE Slovenije in tudi v sindikatu naše druž-

be vedno skrbeli za usklajevanje plač, za socialno varnost zaposlenih, za ustrezna delovna mesta in za varne pogoje dela.

V sindikatu se zanesemo na svoja trdna stališča in argumente v korist delavcev, na svoje članstvo, ki je generator in spodbujevalnik, na sporazume in dogovore, za katerimi trdno stojimo in nadziramo njihovo izvajanje. Ob vsakem trenutku opozarjamo na odklone in vedno najdemo pot k upravi družbe, da skupaj najdemo rešitev in se kot socialni partnerji odkrito pogovarimo o vseh problemih.

V težkih trenutkih nikoli nismo odstopili in nismo verbalno-provokativno merili tem-

perature nasprotnika. Vedno smo branili svoja stališča, ki so bila enotna, in nismo poslušali nasvetov Mete Malus.

Upam samo, da nam vsega tega ne bo treba ponoviti januarja 2008, ko bo šlo za generalno stavko v vsej državi. Upam tudi, da se bodo lastniki streznili in prespali še kakšno noč z delavci ter občutili njihov utrip srca.

S temi besedami končujem svoja razmišljanja in dodajam še dobre želje pred bližajočimi se prazniki vsem zaposlenim. Naj bo torej leto 2007 preživetvo in naj se leto 2008 začne mirno in polno topline.

» Besedilo: Irena Podgrajšek

Občni zbor sindikata v SE Elektro Gradnje in remont

Nepogrešljivi pri delovanju sistema – s svojimi predlogi dosežemo želene cilje in rezultate

Aprila 2006 sem bila imenovana za sindikalno zaupnico naše enote. Rada delam z ljudmi in za ljudi. Znam prisluhniti težavam drugih in tudi o sebi povem več, kot bi bilo treba. Če bi napisala, da ni razlik in da se ne godijo krivice, bi lagala vsem in najbolj sebi.

Ne lažem pa, če zapišem, da sem tudi včasih sama razmišljala v stilu: »Kaj mi bo totti sindikat. Saj nič ne delajo. Samo članarino pobirajo, pa nimam nič od tega. Na izlete ne hodim, v bazenih se ne kopam, čage me ne zanimajo, na obroke ne kupujem, premoga ne potrebujem, ozimnico dobim, kjer hočem, trgovini Varteks in Beko so zaprli. Le zakaj bi bila član te organizacije?« Že nekaj let pa razmišljam drugače.

Z imenovanjem oziroma izvolitvijo na funkcijo predsednice sindikata ene največjih skupin v podjetju sem se čutila zelo počaščeno in danes, po letu dni dela v tej organizaciji, lahko rečem, da delam z veseljem. Odločitev, da sprejem funkcijo sindikalne zaupnice, je bila pravilna. Vzela sem jo kot izziv in danes še raje prisluhnem sodelavcem, saj je ena od »sindikalnih nalog«, da zastopaš interese in pravice delavcev.

Sedaj vem, da se ne izvajajo samo tako imenovane »potrošniške akcije«, ampak ima članstvo v sindikatu precej globlji pomen. Kot socialni partner smo močan in

enotno povezan element pri kreiranju svoje prihodnosti, zaenkrat ne samo članov sindikata podjetja, temveč vseh zaposlenih. Vsako leto si kot SDE zadamo skupne cilje in rečemo, da jih bomo uresničili, kar pomeni, da bomo tvorno sodelovali pri izvajanju politike organizacije našega sistema, nadzorovali izvajanje sprejetih dogovorov, ohranili že pridobljene kriterije za materialno nagrajevanje po KP, še naprej sodelovali na pogajanjih za višino izplačila regresa ter t. i. božičnice, zagotavljali pravno zaščito zaposlenih v zvezi z delovno pravnimi spori in še bi lahko naštevala.

Pri pregledu našega dela na občnem zboru, ki smo ga imeli v petek, 19. 10. 2007, v gostišču Ribičija na Meljskem hribu, smo z Jurijem Tretjakom, predsednikom sindikata, ugotovili, da delamo dobro, da smo uspešni, naša sindikalna skupina pa razumno razpolaga s članarino. Od 108 članov je bilo prisotnih 57. V zapisnik smo zapisali, da je bilo 51 članov opravičeno odstopnih. Bili smo torej sklepčni, sprejeli smo potrebne sklepe in zbor zaključili s kosilom v prijetnem vzdušju.

Kljub temu da smo nepogrešljivi pri delovanju našega sistema, da s svojimi predlogi dosežemo želene cilje in rezultate, sem se nehote na tem občnem zboru morala vprašati, zakaj na njem ni več članov, in ob tem iskala odgovore. Je manjši udeležbi

od pričakovane in napovedane res kriva prezaposlenost delavcev na terenu? Ali pa bi bilo morda treba ta dan delo organizirati tako, da bi lahko bila večina članov na sestanku? Se morda večina članov ne zaveda pomena in veličine organizacije, katere člani so, pa niso imeli interesa priti?

Na veliko odobravanja prisotnih je ob zaključku sestanka naletela pripomba oziroma mnenje gospoda B. K., ki je dejal, da bi lahko bilo število članstva v sindikalni organizaciji našega podjetja še večje, saj se sindikat v resnici bori za pravice vseh zaposlenih, ne samo svojih članov, mesečna članarina pa ne predstavlja velikega finančnega bremena.

Morda bodo besede sodelavca B. K. prišla v »božja ušesa« in se bo tudi to zgodilo, najverjetneje takrat, ko se bomo v polni meri vsi zavedali pomembne vloge, ki jo ima sindikat pri uveljavljanju in zastopanju pravic delavcev.

Najpomembnejše pa je delovanje in sodelovanje sindikata pri vodenju politike podjetja. Dodatne dejavnosti, kot so sofinanciranje izleta, kopalnih kart, parkirnine, najem športnih dvoran, obročni nakupi v trgovinah pa še kaj, pa predstavljajo le lajšanje in lepšanje vsakdanjika posameznika oziroma člana sindikata. Pomeni skrb za dobro počutje in tudi tako poveča zadovoljstvo in motivacijo vseh zaposlenih.

» Besedilo: **Jurij Tretjak**

Vtisi z demonstracij 17. novembra 2007

Množica udeležencev demonstracij

**Kdaj, če ne zdaj?
Kdo, če ne mi?
Kako, če ne skupaj,
solidarno in odločno?**

Kot mnogo sobot v preteklem letu se je tudi sobota, 17. 11. 2007, približevala z enako počasnim tempom. A vendar ta sobota ni bila enaka kot prejšnje. Bila je nekaj posebnega, nekaj nenavadnega. Bila je sobota, ko je slovenski delavec ponovno dvignil svojo upognjeno hrbtenico in s ponosnim korakom sredi slovenske metropole sebi, delodajalcem in Evropi pokazal, da zmore glasno povedati in zahtevati od lastnikov kapitala, da tako ne gre več naprej.

Za tiste, ki smo bili na ulicah, je bilo doživetje demonstracije nekaj nenavadno lepega. Občutek enotnosti, pripadnost isti zamisli ter skupne težave in tegobe so dejstva, ki so delavce skoraj celotne Slovenije pod vodstvom ZSSS združile in popeljale na plano. Slovenija se je končno zbudila. Biti med več kot 50.000-glavo množico kolegov in kole-

gic, gledati prebivalce Ljubljane, ki so s ploskanjem pozdravljali nepopisno dolgo kolono združenih delavcev, upokojencev in študentov, je veličasten občutek, ki ga lahko doživi samo tisti, ki je ob pravem trenutku na pravem mestu.

A vseeno se ne morem znebiti občutka, da nas je bilo še premalo. Zakaj? Ker očitno vsem le ne gre tako slabo, ker nekateri še vedno mislijo, da je vse kar tako dano in pada z neba, ker se ne bi radi izpostavljali, ker so v soboto imeli pozne trgatve, ker so pač ravno takrat pleskali stanovanje itn. Zapomniti si moramo, da nič ni dano, vse je priborjeno, argumentirano in izpogajano; tu stojita ZSSS in SDE Slovenije trdno na nogah.

Izvršni odbor sindikata Elektro Maribor je ponovno, kot že mnogokrat doslej, dokazal odločnost, kot so jo kolegi iz Informatike, Eldoma, Plinarne, iz naših enot Gradnje in remont, Maribor z okolico, Gornja Radgona, Murska Sobota, uprava. Zato se vsem, ki so bili v Ljubljani, zahvaljujem za udeležbo, za njihovo visoko moralno zavest in zaveda-

Nagovor udeležencem

nje, da smo resnično zastopniki delavcev.

Premalo je prostora za opisovanje vseh vtisov, premalo je časa za čakanje na boljše čase, rezultate hočemo že jutri, saj je treba kruh jesti vsak dan.

Čas pasivne podpore, kimanja in tihega odobravanja, zgolj mrmrajočih predlogov in nerganja, kritiziranja in izražanje nezadovoljstva na hodnikih in po gostilnah ob kavici je mimo. Vsi tisti in taki, stopite iz sence in še bolj strnite naše vrste in ne bo vam žal, saj ste končno tudi sami nekaj naredili zase. In ta občutek je res dober!

Prepričan sem, da smo potisnili težek vlak s slepega tira na tir, ki z enako hitrostjo vozi po evropskih deželah, in tako napovedali boj diktaturi kapitala.

Upam, da je bilo to dovolj glasno sporočilo delodajalcem in da v januarju ne bo treba zaustaviti vse Slovenije.

Kdaj, če ne zdaj? Kdo, če ne mi? Kako, če ne skupaj, solidarno in odločno?

» Besedilo: **Marko Novak** » Foto: **Boštjan Rous**

Športno srečanje Borejci 2007

Ali drugače: "Se vidimo v kljunu naše koklje!"

Kljub nekoliko deževnemu jesenskem dnevu smo se ljubitelji športa iz OE Murska Sobota srečali na športno-družabni prireditvi.

Gostitelji iz Nadzorništva Murska Sobota so nas z odlično organizirano prireditvijo pričakali v Borejcih. In ker »nobena vreča ne stoji pokonci, če je prazna«, smo se najprej okrepčali z okusnim bogračem in se po kratkem klepetu s sodelavci pomerili v prvi disciplini – plezanju na drog.

Udeleženci srečanja smo se razdelili glede na nadzorništva na ekipe iz Murske Sobote, Lendave, Mačkovca in Uprave Murska Sobota ter ustrezno opremljeni začeli tekmovali. Naša oprema so bili delovna obleka, varnostni pas, plezalke, oster sveder za plezanje na drog in nabrušen izvijač za zamenjavo števec.

Z dobro igro na nogometnem igrišču nismo razočarali svojih zvestih privržencev, ki so nas bodrili in nam vivali upanje za zmago. Razburljivo tekmovalje je pri-

Plezanje na drog

tegnilo celo igralce športnih stav, vendar je bil ves izkupiček namenjen dobredelnim organizacijam. Na koncu športno-družabne prireditve smo se pomerili v vleki vrvi. Ponovno smo dokazovali, kako pomemben je čvrst oprijem in seveda – kilogrami.

Po razburljivem razpletu je seštevek vseh doseženih točk pokazal, da se je najboljše

odrezalo Nadzorništvo Murska Sobota, sledila pa so mu Uprava Murska Sobota, Nadzorništvo Lendava in Nadzorništvo Mačkovci.

Nagrade – sijalke – je podelil Uroš Kolarič in organizacijo naslednjega športnega srečanja delavcev OE Murska Sobota predal Nadzorništvu Lendava.

» Besedilo: **Jurij Tretjak**

Uspešen konec in obetaven začetek

Kar precej časa in energije je bilo porabljenega, da sta **sindikat ter uprava družbe**, ki sta sicer socialna partnerja, z veliko mero tolerance in razumevanja dosegla soglasen dogovor, ki bo razveselil predvsem zaposlene.

Dogovorila sta se za:

- povišanje izhodiščnih plač za november 2007 za dodatnih 1,105 odstotka;
- aneks št. 5, kjer sta bila uskladjena zneska za leto 2004 in 2005 revalorizirani za 2,5 odstotka, ter se tako revalorizirani znesek 81,69 evra vključi v sistem plač v obliki korekcijskega faktorja posameznega RR 1. septembra 2007. Poračun plač bo opravljen za september in oktober 2007 pri plači za november 2007;

• stopnja rasti plač se določi po 2. členu Tarifne priloge h KP EGP (kvartalno usklajevanje);

- določitev kriterijev za ugotavljanje produktivnosti in uspešnosti ter za višjo stopnjo dviga plač;

- višino praznične nagrade za dosežene temeljne poslovne cilje v višini 70 odstotkov zadnje znane povprečne plače v EGP za september 2007. Izplačilo se bo izvršilo 14. 12. 2007.

Zbrani dokumenti bodo objavljeni na intranetni strani SDE najpozneje do 7. 12. 2007.

↳ Besedilo: Zlatko Žerak, Bernarda Kos ↳ Fotografija: Zdenka Veršič

Prvenstvo Elektra Maribor v športnem ribolovu

Zmagovalkin ulov – 9500 gramov

Tekmovanje se je odvijalo v soboto, 27. 10. 2007, ob ribniku Rogoznica na Ptujju. Začelo se je ob 8. uri z lepim vremenom, čeprav je ves teden kazalo na dež.

Udeleženci, bilo jih je 17, so izžrebali startna mesta in ob 10. uri se je začelo tekmovanje. Potekalo je v tišini in zbranosti, le mrzel veter, ki je začel pihati s severa, je zmotil neumorne ribiče, da so se tesneje zavili v svoja oblačila.

Ribe so pridno prijemale na koruzo, modne, rdeče črve in kruh. Tekmovalci so jih previdno zadržali v mrežah, ker so

se zavedali, da bodo ribice po končanem tekmovanju znova svobodno zaplavale. Ob 13. uri se je tekmovanje končalo in Zlatko je začel tehtati ulov. Kaj kmalu se je tehtanje prekinilo, saj je moral Zlatko z delčkom ulova globoko v prstu odhiteti na kirurgijo, da so mu ga odstranili.

Znova so slavile ženske. Dragica Kelc je postala nesporna zmagovalka z 9500 grami ulova. Damjan Berghaus – Majnik ji je sledil s 6900 grami, tesno za njim pa Srečko Žitek s 6700 grami ulova. Omeniti velja četrtouvrščeno Zdenko Veršič, ki se je borila za zmago, a ni imela mreže podmetanke. Velike ribe so se kar zgri-njale okrog nje. Bila je srečna in obljubila je, da bo ribiče ob štefanovem pogostila z bogračem.

Sledila sta kosilo in družabno srečanje pri ribniku, ki je trajalo vse do noči. Vsi udeleženci 4. odprtega prvenstva Elektra Maribor so odšli domov zadovoljni v prepričanju, da so preživeli izjemen dan, ki se ga bodo še dolgo spominjali.

Si želite loviti ribe

Si želite loviti ribe, pa ne veste, kaj vse potrebujete in kako bi si pripravili palico s kolescem za ribolov s plovcem?

Potrebuje:

- palico (najosnovnejša je teleskopska),
- kolesce (rola),
- glavni silk (debelejši, odvisno, kakšne ribe želite loviti, npr. približno 0,20 mm),
- plovec (približno 3-gramski),

- gumice za plovec (dobro je imeti 3, če se katera utrga),
- svince (šibre) ali solzico,
- silk za predvrvico (naj bo tanjši od glavnega, v tem primeru približno 0,16 milimetra),
- trnek št. od 8 do 16.

Ko boste vse to imeli, poiščite Zlatka, ki vam bo z veseljem pokazal, kako palico urediti za dober prijem.

Ribnik Rogoznica leži skoraj v središču Ptujja. Tik ob njem je dom ribiške družine Ptuj. Namenjen je različnim tekmovanjem. V njem živi mnogo krapov, babuš, ploščičev, rdeček, linjev in manjši drobiž, predvsem androge. Globina ribnika je približno 3 metre in pol. Zraven njega je še en ribnik, v katerem so večji krapci. Na tekmovanjih se ulovi več kot 60 kilogramov rib, predvsem v poletnem času. Za shranjevanje rib je obvezna uporaba mehke mreže z obroči dolžine vsaj 3 metrov. Obvezna je tudi uporaba odpenjalca za ribe. Prepovedan je ribolov na keder oziroma na gluto.

» Besedilo: **Bernarda Kos** » Fotografija: **Bernarda Kos, Franc Prelog**

Prekmurska gastronomsko-pohodna tura

Pohod po vrhovih čez Muro in okrepčila iz zakladnice prekmurskih jedi

Ko človek zasliši besedo Prekmurje, najprej pomisli na toplo in pristno dobrodošlico tamkajšnjih ljudi, na njihovo domačnost ter res odlično domačo kuhinjo. In ko hodiš po tistih gričkih, čas teče drugače kot sicer. Vse je mehko: ljudje, narava, počutje. Včasih tudi melanholično, a vendar lepo. Takšno Prekmurje doživeto interpretirata Feri Lainšček in Vlado Kreslin. Le kdo še ni skupaj s Kreslinom zapel Spominčič, Pojdi z menoj, dekle v beli obleki ... O, Vrba? Da, Prekmurci so ljudje, ki se zavedajo svojih korenin.

Vsega tega smo se zavedli tudi udeleženci 2. sindikalnega pohoda po prekmurskih vrhovih, ki smo se mnogoštevilno odzvali vabilu sekcije planinstva OE Murska Sobota in se odpravili po poti Prekmurske planinske poti. Pohod se je začel s toplim sprejemom v okolici Cankove, kjer so nas vrli prekmurski sodelavci oblekli v rumene majice z napisi in okrepili s slaščicami in napitki. Ob avstrijsko-slovenski meji smo se usmerili proti najvišjemu vrhu Prekmurja, na Sotinski breg oziroma Kuglo, kot ji rečejo domačini (418 metrov nadmorske višine). Hrib leži na skrajnem severnem delu Goriškega, ob meji z Avstrijo in je geomorfološka posebnost. Ob poti proti

hribu smo lahko opazovali kamnolom Sotina in poslušali žuborenje potoka, ki teče po neprepustnih kamninah v naravnem kanjonu, ki ga je narava začela oblikovati v davnih časih paleozoika in miocena. Gob je bilo toliko, da smo se spotikali čez njih. Na hribu nas je pričakalo sonce. Povzpeli smo se na leseni razgledni stolp, ki ga že najeda zob časa, in kljubovali mrzlemu vetru ob razgledu na mehke vzpetine, obsijane s soncem. Ob tem smo se krepčali s šunkami, domačo pašteto, zaseko, domačim kruhom in pecivom ter okušali žlahtne kapljice vina. Omeniti velja prav kruh, ki je bil v Prekmurju izjemno spoštovan, saj je bil simbol blaginje ter središče vsakdanjih in prazničnih ritualov. Prav tako skoraj ni Prekmurca, ki ne bi imel gorice, vina, trgatve.

Veselo smo se pognali proti naslednjemu bregu, ki se imenuje Serdiški breg in je druga najvišja vzpetina v Prekmurju; na njem stoji brunarica. S Serdiškega brega se je pred nami razprostrl prelep razgled na dolino Ledave. Znova smo bili – kot že nekajkrat v tem dnevu – pogoščeni z

malico in pijačo. Sledil je spust med zelenimi polji in vinogradi do Andrejeve domačije, kjer so nas pričakali s pečenimi kostanji. Tako okrepljeni smo z lahkoto premagali še zadnji preostanek poti do mlina Dajč Sotina, od koder smo se odpeljali do turistične kmetije Pelcar v Doliču. Na dvorišču kmetije sta mlada glasbenika veselo vlekla harmoniko in zabava se je začela. Že čez nekaj trenutkov so se pohodniki zavrteli ob zvoku domačih viž. Nihče ni bil videti utrujen, kot da smo si čez dan načrpali še več moči in napolnili duha. Iz kmečke izbe, čudovito obdelane z lesom, kamnom in lončevino, je mamljivo zadišalo po bograču in posolanki – prekmurski pogarči, premazani s kisló smetano. S tekom smo pojedli vse, kar so postavili pred nas. In potem: samo še kozarec prekmurskega belega vina in doživljanje Prekmurja je bilo popolno.

Ko smo se v poznih večernih urah zadovoljni vračali domov, smo si bili enotni v ugotovitvi: **prek Mure so same dobre gastronomske ture!**

Slasten bograč

Razgledni stolp in pohodniki

» Besedilo: Irena Podgrajšek

Gorazd Lozar nekoliko drugače

Film Angel varuh požel številne pohvale in nagrade

Z Gorazdom Lozarjem, ki z letošnjim letom odhaja v pokoj, sva pri Elektru Maribor d. d., oba že skoraj »inventar«, poznavava se in občasno sodelujeva že vrsto let.

Prvič sem ga srečala, ko je prišel na službeni obisk k sodelavki, ki je bila zadolžena za SLO in DS (splošni ljudski odpor in družbeno samozaščito), ki je v nekdanji državi imela v podjetju pomembno vlogo. Skoraj vsi dokumenti so bili zaupne narave in shranjeni v težkih železnih omarah, ki jih nekateri uporabljamo še danes. Spomnim se ga kot zelo resnega, a vseeno odrezavega človeka. Takrat se mi je zdel malce nenavaden, saj je dialog z njim potekal v zelo zanimivem vrstnem redu in morala sem ga dobro poslušati, da sem mu lahko odgovarjala v njegovem hudomušnem slogu.

Prvi vtis je bil takšen: naš novi referent za SLO in DS je resnega videza in glede na svojo velikost vzbuja strah in spoštovanje. Dobro se zna predstaviti kot oseba, ki odgovorno sprejema svoje delovno področje. Pozneje sem izvedela, zakaj mu je to uspevalo. Zato, ker je bil njegov način vedenja tesno povezan s službo, ki jo je opravljal pred prihodom v našo organizacijo.

Pa še mi malo podrobneje pogledajmo, kako je in kako bo zdaj že skoraj naš bivši sodelavec Gorazd Lozar preživel med drugim tudi svoj prosti čas.

Gorazd, precej let si zaposlen v našem podjetju. Katerega leta si prišel in na katera dela in naloge si bil razporejen?

V Elektro Maribor sem se prijavil na razpis za dela in naloge referenta za SLO in DS. Sprejet sem bil septembra 1979, delati pa sem začel 1. 2. 1980, torej bo letos decembra skoraj 28 let, saj sem imel v milici, v kateri sem bil prej

zaposlen šest let, šest mesecev in štirinajst dni kot prometni miličnik, trimesečni odpovedni rok, ki sem ga moral spoštovati. Kot vidite, so me na Elektro Maribor kljub tem zadržkom čakali.

Kot referent za SLO in DS sem moral skrbeti za ažurnost obrambnega načrta s prilogami na ravni podjetja in takratnih TOZD-ov, del mojega dela pa je bila tudi skrb za varovanje objektov.

Ob nastopu si deloval zelo resno, na trenutke strogo. Si bil tak zaradi svoje prejšnje službe ali je to od tebe zahtevalo novo delovno mesto?

Ne vem, da bi deloval strogo ali preresno, saj sem v bistvu humorist. Je pa res, da je moje delo v milici v takratnih časih velikokrat zahtevalo resen nastop, predvsem pri urejanju cestnega prometa. Doživel sem veliko resnih situacij. Svoje je dodala še šola za miličnike. Morda mi je na začetku na Elektro Maribor res še ostalo nekaj »policijskega« nastopa. V bistvu pa nisem strog človek. Delovno mesto referenta za SLO in DS je pomenilo zgolj papirno urejanje zaupnih in drugih dokumentov, povezanih z obrambnim načrtom države. V nekdanji Jugoslaviji je veljalo geslo ali, bolje, parola takratnega predsednika države Josipa Broza Tita, ki je dejal, »da se je treba na vojno pripravljati tako, kot da bo že jutri, živeti pa tako, kot da je ne bo nikoli«.

Se je po osamosvojitvi Slovenije tvoje delo kaj spremenilo ali so morda tvoje delovno mesto celo ukinili?

Ne, delovnega mesta niso ukinili niti se ni moje delo kaj dosti spremenilo. Spremenil se je le naziv delovnega mesta, postal sem referent za splošne zadeve, dokumenti pa so izgubili stopnjo zaupnosti. Poleg tega se mi je povečal obseg dela še na receptorska dela za počitnikovanje in vzdrževanje stanovanj.

Služba je del našega življenja, obstaja pa še drugi del, naše zasebno življenje, v katerem se marsikdo ukvarja z zanimivimi rečmi. Kolikor vem, se ti z neprofesionalnim filmom. Zanima me, kdaj si se začel ukvarjati s to dejavnostjo in kaj te je k temu navedlo?

Z neprofesionalnim filmom sem se začel ukvarjati v sezoni 1978/79. K filmu me ni pripeljalo nič posebnega, le povabilo enega

Nagrada za film *Angel Varuh* na festivalu na Klapinskem jezeru v Avstriji

od članov kluba, ki me je prepričal, da potrebujejo v Kino klubu Maribor za tajnika prav takega človeka, kot sem jaz. Pa se je začelo.

Torej si dolgoletni član kluba, ki se danes imenuje Film in video klub Maribor. Za teboj je kar precej uspešna članska kariera. Opravljal si precej funkcij. Naštej nam jih nekaj.

Začel sem kot tajnik in nadaljeval kot predsednik Kino kluba Maribor. To nalogo sem opravljal tri leta. Nato sem bil petkrat predsednik organizacijskega odbora Festivala amaterskega in dokumentarnega filma Jugoslavije, ki je bil v takratni državi zelo priznan festival, priznanja na njem so bila zelo cenjena. Bil sem tudi predsednik odbora za film pri Foto kino zvezi Slovenije, leta 1982 pa predsednik organizacijskega odbora otroškega dokumentarnega filma Jugoslavije. Med letoma 1988 in 1990 sem si vzel predah in prekinil delovanje v klubu, ki se je zaradi menjave tehnik v tistem času preimenoval v Film in video klub Maribor. Aktiviral sem se ponovno v letu 1990, od leta 2006 pa sem ponovno predsednik kluba. Medtem sem leta 2005 naredil korak od organizacijskega k ustvarjalnemu delu.

Leto 2005 je bilo torej odločilno ...

Da. Posnel sem svoj prvi film. Tehnika se je z leti menjala in od celuloidnega filma se je prešlo na videotehniko, ki je vedno cenejša in je postala dosegljiva tudi ljudem, ki za take konjičke ne morejo nameniti veliko denarja. Moj prvi film z naslovom Angel varuh, posnet z analogno video osemmilimetrsko kamero, je začel krožiti po festivalih. Naj naštejemo nekaj festivalov in priznanj: na video natečaju Ota & Hrvatini tretje mesto v sekciji igranega filma, na festivalu Mare Metraggio v Trstu je bil moj film prikazan v konkurenci 35 mm, kar je profesionalni format, 16 mm in video produkcije na finalnem večeru v letnem kinu, na festivalih v Avstriji, v Ebenseeju in na Klapinskem jezeru, je Angel varuh med 500 filmi prejel tretjo nagrado in bronasti kipec Diane, prikazali so ga na festivalu v glavnem mestu Estonije, v Talinu, na festivalih Češka osmička na Češkem, na Poljskem in na Madžarskem sem dobil priznanja za sodelovanje, na festivalu 19. trofeja Trsta posebno nagrado za idejo, Angela varuha so prikazali tudi na festivalu UNICA na Slovaškem, ki je svetovno prvenstvo nekomercialnega filma, in ne nazadnje, na 6. Totem festivalu v Mariboru sem osvojil 4. mesto v sekciji slovenskega filma in 34. mesto med 140 filmi iz 14 držav.

Naslov filma Angel varuh mi je dal misliti in porodilo se mi je vprašanje, ali angeli v resnici obstajajo. Kaj te je spodbudilo, da si dal filmu tak naslov in ali verjameš v angele? Na kratko nam opiši vsebino in kje ga lahko vidimo?

Naslov filma nima ničesar skupnega z mitološkimi angeli. V njih ne verjamem. Rad berem šale in vse skupaj je šala (zame kot žensko s priokusom črnega humora, op. p.), ki sem ga spravil na videofilm in zanj prejel nagrade. Samo to, nič drugega. Film traja dve minuti in ob podpori glasbe Pink Pantherja govori o sreči nekega moškega ob vsakodnevnih življenjskih situacijah, ko se, zahvaljujoč sreči in notranjemu glasu – morda angela, – izogne smrtno nevarnim situacijam. Ni ga pa ta morebitni angel opozoril pred nesrečo, ker se je – poročil. Kje je bil angel varuh takrat? Film v sklepnem delu pokaže jezo moškega nad angelom, ker je pred poroko zatajil. Poudarek je na komični situaciji. Film boste lahko videli na naši internetni strani predvidoma od 10. decembra 2007.

Odhajaš v pokoj. Kako si predstavljaš svoje upokojsko življenje? Se boš še bolj posvetil amaterskemu filmu ali čemu drugemu?

Tudi v pokoju bom živel dejavno, kar pomeni, da bom še naprej snemal, vodil na sprehod psičko Odin in večkrat obiskal svojo vnukinjo. Trenutno pa pripravljam nov dokumentarni film, ki ga bom, tako kot Angela varuha, pošiljal na festivale po Evropi in še kam.

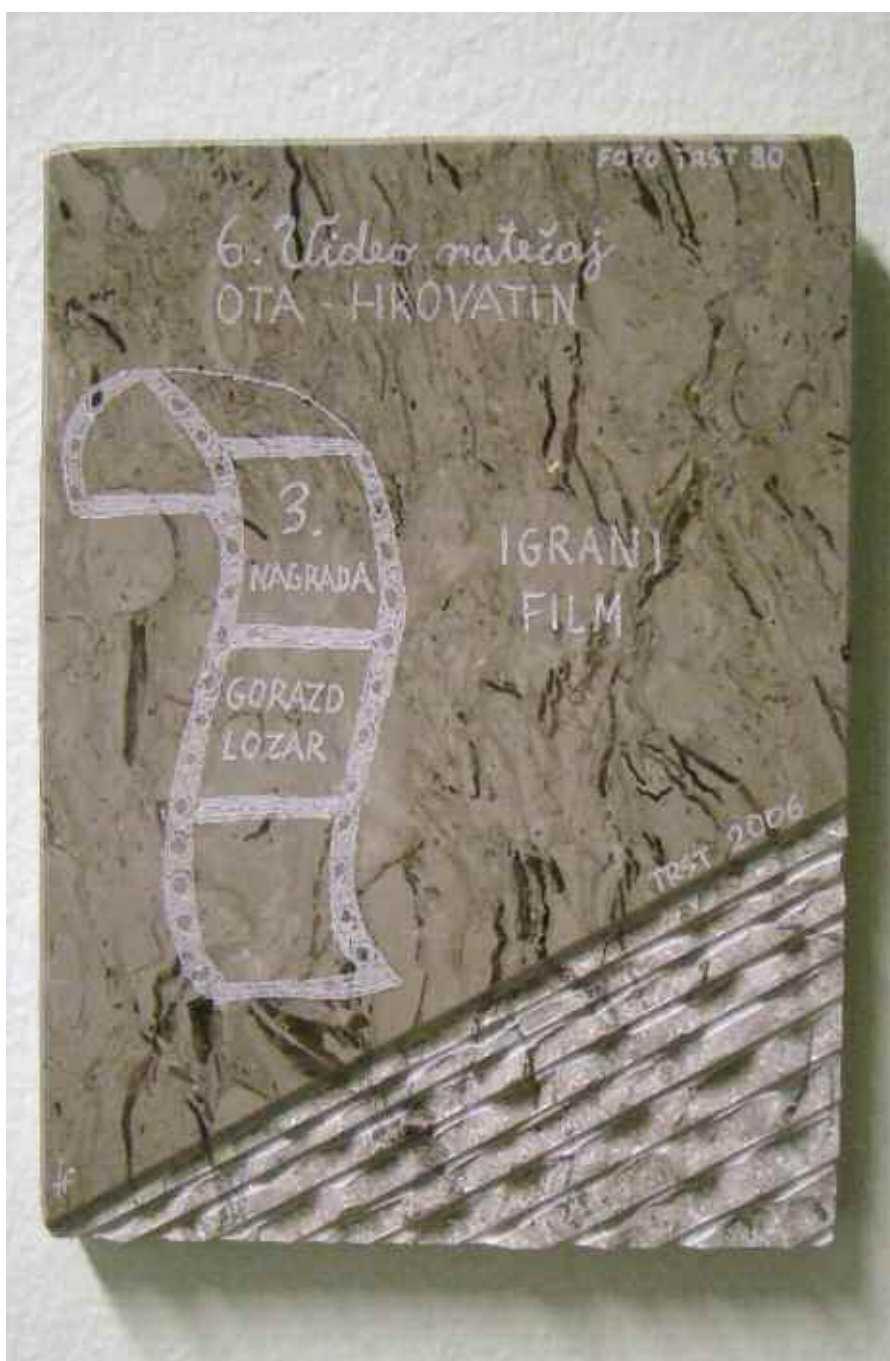
Si zadovoljen s svojim službovanjem v podjetju?

(Smeh ...) Ni kaj dodati.

Gorazd Lozar je, kljub temu da je odgovoril v glavnem samo z nasmehom, povedal vse. Njegov smeh pri zadnjem vprašanju sem razumela, kot da ne želi govoriti o preteklosti in da ga ta ne zanima, danes pa na vse skupaj gleda z nasmehom.

Vsekakor mu sodelavci želimo čim več pokojnin in uspehov pri njegovem konjičku. V slednje ne gre dvomiti, če bo le želel in hotel.

Naj na koncu še dodam: sama sem ga vedno videla kot posebneža, ki ni imel dlake na jeziku, obenem pa bil poln humora – včasih tudi črnega.

Nagrada za film Angel Varuh v Trstu

Zdenko Flis odhaja v zasluženi pokoj

Prej so bili materiali manj kakovostni, orodja niso bila tako specialna kot danes

Zdenko Flis je začel delati v Elektru Maribor leta 1965 kot vajenec elektro stroke. Takratni EGŠ je uspešno končal leta 1968 in se zaposlil kot monter v obratu Elektro gradnje in montaže Ljutomer. Po končani delovodski šoli leta 1985 v Mariboru je leto pozneje prevzel vodenje gradbeno montažne skupine v Murski Soboti, sicer pa je delal na vseh območnih enotah Elektra Maribor.

Zdenko, kdaj in kako ste začeli svojo poklicno pot v Elektru Maribor in kakšni so bili začetki?

Ko sem prišel v Elektro Maribor, je bil sem delovodja, ki me je izučil poklica, gospod Franc Stojko, ki mi je bil za dober zgled. Od leta 1975 do 1986 pa mi je bil skupinovodja gospod Hajnal. Leta 1985 sem uspešno končal delovodsko šolo v Mariboru in leta 1986 prevzel vodenje gradbeno montažne skupine v Murski Soboti.

V skupini sem pripravljaval svojega naslednika, ki je tudi uspešno končal šolanje za delovodjo, vendar so ga, ker so ga tam bolj potrebovali, premestili v Gornjo Radgono. Ker je marljiv delavec in dobro pozna teren, si želim, da bi ga vrnil v mojo skupino in bi po mojem odhodu v pokoj nadaljeval moje delo.

V letih mojega službovanja v Elektru Maribor sem izvajal ali vodil dela v vseh distribucijskih enotah Elektra Maribor, skoraj 30 let pa v organizacijski enoti Elektro Murska Sobota. V tem času smo zgradili več večjih objektov, med njimi prvi 20-kilovoltni betonski daljnovod Murska Sobota – Gornji Moravci, 20-kilovoltni daljnovod RTP Murska Sobota – RTP Mačkovci – Grad – Dolnji Slaveči in 20-kilovoltni daljnovod RTP Murska Sobota – RTP Lendava. Obnavljali smo tudi nizkonapetostna omrežja po vsem Prekmurju, odpravili več večjih defektov, ki so jih povzročila neurja, angažirani pa smo bili tudi ob drugih izpadih. Zgradili smo tudi veliko novih transformatorskih postaj.

Kakšni so bili postopki dela, materiali in orodja včasih, ko ste vi začeli, če jih primerjate z današnjimi?

Ko sem se zaposlil na Elektru Maribor, smo delali skoraj vse ročno. Takrat ni bilo motornih žag, vrtnih strojev, ni bilo avtodvigal, rovokopačev in drugih strojev oziroma pripomočkov. Tudi materiali so bili manj kakovostni, orodja niso bila tako specialna kot danes, ko je mogoče opraviti večino dela strojno in bolj kakovostno.

Kakšno se vam zdi delo gradbeno montažne skupine? Kaj vas moti in s kakšnimi težavami se srečujete pri svojem delu?

Skupina ima premajhen vpliv na odločanje – tudi glede osebnega dohodka oziroma nagrajevanja. Pri svojem delu se srečujem tudi s težavami. Predvsem bi rad, da bi odgovorni posvetili več skrbi uporabi orodja, kar bi omogočalo hitrejša in kakovostnejša delo.

Vam je kaj v letih službovanja na Elektro Maribor še posebno ostalo v spominu?

Prijetnih spominov iz časa mojega delovanja na Elektru Maribor je zelo veliko. V lepem in zelo trajnem spominu mi bo, recimo, ostala selitev leta 1981 iz garaže v nove poslovne prostore. Bilo je sicer tudi nekaj neprijetnih spominov, vendar bom, ko bom odšel v zaslužni pokoj, v srcu in mislih trajno ohranil le lepe spomine.

Kako bi opisali samega sebe?

Recimo kot zelo komunikativno osebo. Delovne naloge opravljam čim bolj vestno in marljivo ter predvsem pošteno. Vedno sem pripravljen pomagati ljudem – predvsem svojim sodelavcem v stiski. Nisem konfliktna oseba, zato se vedno rad izognem nesporazumom oziroma prepiru in vse težave rešujem z dobro komunikacijo v zadovoljstvo vseh delavcev.

Kateri pa so vaši konjički?

V svojem prostem času, ki ga sicer ni veliko, zelo rad s sodelavci planinarim in hodim na razna srečanja, denimo na letne igre, zelo rad kolesarim in se udeležujem kolesarskih maratonov.

Kaj boste počeli, potem ko se boste prihodnje leto upokojili?

Rekonstrukcija TP Lutverci avgusta 1968 – kraj, kjer je začel svoje delo v Elektru Maribor

Ko se bom prihodnje leto upokojil, se bom predvsem posvečal svoji družini, z njo bom nadoknadil vse izgubljene trenutke. Priključil se bom planinskemu društvu, se še naprej udeleževal kolesarskih maratonov in se spominjal vseh lepih trenutkov, ki sem jih doživel v svoji delovni karieri. Veliko let sva z ženo vlagala veliko truda in ves najin prosti čas v izgradnjo počitniške hišice v Martjancih in zdaj, ko so tam končana vsa večja dela, bom z njo in drugimi družinskimi člani užival sadove svojega truda in pridnega dela. Veliko časa bom posvetil tudi svoji vnukici Zali, ki nadvse rada prihaja k dediju in babici.

Mogoče za konec kakšen nasvet iz vaših izkušenj ali misel, življenjska modrost mlajšim sodelavcem?

Svoje delo v Elektro Maribor sem opravljal z vsem srcem in veseljem, zato sodelavcem polagam na srce, naj bodo zvesti in marljivi, saj vam bodo trud in dobrota ter vestno in marljivo delo prinesli lepo in uspešno kariero. Vedno se vas bom rad spominjal, ostanimo še naprej dobri prijatelji.

Iz srca vam želim še naprej uspešno in predvsem varno delo.

» Besedilo: **Nada Vogrinec** » Fotografija: **Franc Mauko**

Dobrih 40 let je bilo življenje Jožeta Matjašiča povezano s podjetjem Elektro Maribor

Mnogi ga zelo dobro poznajo kot vodjo službe obratovanja na OE Gornja Radgona. Nekatera delovna mesta so vezana na delo z ljudmi. Ljudje na njih so tudi največkrat javno izpostavljeni, sami pa pripomorejo k prepoznavnosti svojega dela in družbe, v kateri so zaposleni. Jože se je vedno zavedal, da je delo s strankami prvi stik z družbo, zato je stranke vedno znal dobro usmeriti, ob havarijah in daljših izpadih električne energije pa vedno pomiriti in dati kakšen koristen nasvet.

Službovanje v našem podjetju je začel kot mlad elektrotehnik v oddelku tehnične dokumentacije. S pridnim delom in dobrim poznavanjem stroke je z leti napredoval ter delal na vedno bolj odgovornih mestih. Dolga leta je vodil oddelk priprave del, nato investicije na enoti. Z ustanovitvijo TOZD-ov je prevzel obratovanje oziroma naloge tehničnega vodje PE.

Z reorganizacijo ob nastanku območnih enot pa je nadaljeval svoje delo kot vodja službe obratovanja na območni enoti Gornja Radgona.

Ker je odlično poznal elektroenergetske naprave, je znal zelo dobro ukrepati ob načrtovanih in nenačrtovanih izklopih. Največ zaslug pa mu gre pripisati pri prehodu na 20-kV napajanje oziroma vključitvi novega stikališča v Ljutomeru. To delo je zahtevalo zelo veliko zbranosti, odgovornosti in strokovnosti, saj so nekateri delo opravljali tudi do poznih nočnih ur.

Za Jožeta lahko trdimo, da je pustil pečat za več kot uspešno opravljeno delo, pri katerem je pokazal visoko raven strokovne usposobljenosti, zavidljiv občutek pripadnosti podjetju ter izjemno prizadevnost in požrtvovalnost.

Danes, ko je v »penziji«, nas tudi obišče in pravi, da je v drugi službi. Verjamemo mu, saj mu ob štirih vnukinjah zagotovo ni dolgčas.

Jože Matjašič

› Besedilo: **Karin Zagomilšek**
› Fotografija: **Arhiv LGM**

Božiček sporoča

Sporočilo Božička za naše najmlajše

Iz lutkovne predstave Ringaraja

Ta novička je namenjena našemu podmladku oziroma tistim, ki imate otroke, stare od 0 do 7 let (rojene od leta 2000 do 2007).

Tudi letos se nam je Božiček že oglasil in nas povprašal, ali so na Elektru še vedno starši pridnih otrok. Upamo, da smo govorili resnico, ko smo mu povedali, da imamo same pridne otroke. Čisto po tiho je še namignil, da palčki že pripravljajo paketke zanje. Kaj bo v njih, pa nam ni hotel izdati. Zagotovo pa boste to izvedeli prav kmalu.

Seveda, Božiček je posebej naročil, naj vas lepo pozdravimo! Pa še en škratovski pozdrav od njegovih pomočnikov ...

› Besedilo: **Nada Vogrinec**

Oton Hanžič je odšel v pokoj

Letos, natančneje 13. 1. 2007, se je invalidsko upokojil Oton Hanžič. Delal je v konzumni službi sprva kot inkasant, nazadnje kot odčitovalec števecv.

Delo je vključevalo normo, veliko hoje in vožnje tudi v slabih vremenskih razmerah. Vse to je pustilo posledice, začela ga je mučiti hrbtenica, zato je bil dlje časa tudi na bolniškem dopustu.

Oton je kljub vsemu naloge, ki so mu bile zaupane, opravljal s polno odgovornostjo in vestnostjo.

V pokoju mu sodelavci želimo veliko zdravja, sreče in osebnega zadovoljstva.

Vsak konec pa pomeni tudi nov začetek. Oton ima zagotovo kak konjiček, da se mu ne bo preveč tožilo po službi.

Jesen (avtor: Andrej Lunežnik)

› Besedilo: **Karin Zagomilšek**

Nagrajeni prispevki za Infotok

V vsaki številki Infotoka nagrajimo tri prispevke, ki jih pripravite zaposleni. Vsakdo lahko pripomore k bolj pestri vsebini našega glasila. Zato sodelujte in morda boste nagrajeni prav vi. Naredite intervju s svojim sodelavcem, napišite kaj o svojem prostem času, konjičkih ali dokumentirajte svoj delovni dan. Pri tem pa ne pozabite, da vam bo uredniški odbor, če bo treba, z veseljem pomagal pri pisanju.

Vas zanima, kdo so tokratni nagrajenci za prispevek v Infotoku? Napisali so besedila, ki so zelo različna po zvrsti in dolžini ter temi. Preberite jih!

Tokratni nagrajenci so:

Zlatko Žerak,
Nada Vogrinec,
Irena Ahej in
Marjan Orešič.

› Besedilo: **Karin Zagomilšek**

Razgovori z upravo

Razgovori z upravo bodo, kot je že ustaljeno, potekali vsak 2. ponedeljek v mesecu med 16.00 in 17.30. Za razgovor je potrebna le predhodna najava v tajništvo uprave na telefonski številki 111.

Razgovori bodo:
10. decembra 2007 in
14. januarja 2008.

Rojstni dnevi

Decembra svoj rojstni dan praznujejo naši sodelavci:

Strmšnik Dejan,	Osrajnik Janez,	Bohinec Dušan,	Zajšek Boštjan,	Kramberger Aleš,
Konrad Angela,	Karapandža-Šef	Mlinarič Danilo,	Filipič Branko,	Hodnik Emil,
Bezjak Marjan,	Brigita,	Leskovar Jože,	Horvat Bojan,	Cimprič Matjaž,
Štefanec Mirko,	Tajher Vlado,	Rogan Marko,	Seljak Igor,	Letonja Srečko,
Lupša Franc,	Turkl Jože,	Prelog Franc,	Gril David,	Mešiček Bogdan,
Ropoša Silvo,	Zanjekovič Stane,	Dovnik Ivan,	Lebar Štefan,	Skerbinek Silvester,
Korošec Marjan,	Prešern Mitja,	Cvetko Boštjan,	Tropenauer Jožef,	Rotvein Štefan,
Mezga Zvonko,	Polanec Darko,	Cvetko Bojan,	Sotlar Marina,	Kuhar Ivan,
Klemenčič Primož,	Miholič Ludvik,	Donko Aleksandra,	Jurše Škorc Jana,	Škrjanec Miran.
Hojnik Borut,	Krivec Dragica,	Rečnik Tomislav,	Ukmar Boris,	

Januarja svoj rojstni dan praznujejo naši sodelavci:

Colnarič Jože,	Sedej Marko,	Jaušovec Anton,	Veltrusky Jože,	Tacer Tanja,
Karo Anton,	Debelak Franc,	Polič Anton,	Kajtezovič Nenad,	Lepej Jožef,
Šlamberger Branko,	Mir Franc,	Petek Aleš,	Pihlar Robert,	Kralj Franc,
Zupanič Jože,	Pušnik Boštjan,	Toplak Franc,	Preinig Miran,	Kos Dušan,
Dvoršak Branko,	Dorič Robert,	Mertuk Edvard,	Petrovič Iztok,	Polanec Aleksander,
Furman Mirjana,	Časar Drago,	Foršek Anton,	Brauner Bojana,	Rajh Milena,
Čirič Anton,	Šeruga Janez,	Kresnik Srečko,	Filipič Branko,	Jerič Damijan,
Fingušt Janez,	Kardoš Arpad,	Hüttl Bojan,	Tič Tomaž,	Kerec Drago,
Forjan Zdravko,	Horvat Boštjan,	Rojko Vinko,	Rižnar Franc,	Vinčec Slavko,
Šoštarič Hinko,	Škrinjar Iztok,	Bezjak Janko,	Debelak Franc,	Štefanič Breda,
Majc Boštjan,	Štraki Ivan,	Čerič Sonja,	Gradišnik Marjan,	Jaunik Jožef,
Heric Srečko,	Mahorič Mateja	Sagadin Sebastijan,	Železnik Milan,	Heric Jože,
Borovnik Franc,	Črešnik Zvonko,	Šalamun Romanca,	Kosi Franc,	Dvoršak Bojan,
Štancer Branko,	Klemenčič Feliks,	Kores Črtomir,	Pečovnik Miroslav,	Ficko Damjan
Plošnik Dejan,	Vezonik Marija,	Veber Emerik,	Jelen Peter,	Alt Ivan.
Čerpnjak Majda,	Šlehta Beti-Elizabeta,	Ješovnik Robert,	Kešpert Franc,	

Čestitamo!

Uprava

Foto: Zvonko Mezga

Uredniški odbor: Veronika Fermevc - Ban, Marko Bračić, Irena Podgrajšek, Boštjan Grabar, David Gril, Jana Jurše Škorc, Peter Kaube, Bernardka Kos, Marjan Orešič, Miro Pečovnik, Iztok Petrovič, Franci Prelog, Miroslav Prešern, Milena Rajh, Darinka Renko, Boštjan Rous, Mihaela Šnuderl, Jurij Tretjak, Boris Ukmar, Karin Zagomilšek (odgovorna urednica)

Produkcija: Kraft & Werk
Oblikovna zasnova: Kraft & Werk
Naklada: 1550 izvodov
Tisk: Versana
Natisnjeno: december 2007
Letnik VI, številka 26

ELEKTRO MARIBOR d.d.